

BELGIË - BELGIQUE
PB. - PP.
9300 AALST 1
3-2836

periodiek#02 mrt.06 > apr.06 **Netwerk/centrum voor hedendaagse kunst**

08/03

20:30 Film

Hawaï Oslo

11/03 > 15/04

Tentoonstelling

New Reform

15/03

20:30 Film

Paradise Now

22/03

20:30 Film

Hukkle

24/03

20:00 Event#02

29/03

20:30 Film

Anklaget

03/04

20:30 Concert

Motek

07/04

20:00 Event#02 bis

19/04

20:30 Film

Crash

19/04

20:30 Concert

N-Collective

26/04

20:30 Film

Gabrielle

03/05

20:30 Film

Crossing the Bridge -
The Sound of Istanbul

Editoriaal

2006 is voor Netwerk een jubileumjaar. Netwerk bestaat dit jaar 25 jaar, en met de presentatie van het archief- en tentoonstellingsproject *New Reform* (vernissage op 11 maart 2006) gaat de 100ste tentoonstelling in. Maar 2006 betekent voor Netwerk veel meer dan een jubileum; het is een jaar waarin zowel organisatorische als infrastructurele inspanningen op kruissnelheid komen en hun vruchten afwerpen. Zoals u al kon merken in *periodiek#01*, gaan Netwerk Galerij en Kunstencentrum Netwerk verder onder één vlag: Netwerk, centrum voor hedendaagse kunst. Dit staat garant voor een nieuw elan in het doorgedreven engagement dat u van ons gewend bent, een engagement in de actuele tendensen van beeld, geluid en beweging. Om u hierover te informeren, wordt er gewerkt aan een nieuwe website (www.netwerk-art.be), een nieuwsbrief via e-mail (Netwerkbericht!) en een tweemaandelijks periodiek. Ondertussen wordt er continu verder gebouwd aan de infrastructuur, om de voormalige passementerie om te vormen tot een gebouw met een diversiteit aan ruimten waarin de trans- en multimediale realiteit van de hedendaagse kunst een plaats kan vinden. Het is evenwel niet dit aspect van de verbouwingen dat in de kijker zal staan tijdens de opening van *New Reform*. De renovatie van het gelijkvloers die op dat moment zal afgerond zijn, staat in de eerste plaats in het teken van een verbinding met de buurt en het publiek. Met de grote, nieuwe glaspartij in de voorgevel en de inrichting van het café wil Netwerk zich profileren als een plaats voor ontmoeting tussen kunstenaar en publiek.

Tentoonstelling
11/03/06 t/m 15/04/06

Opening
za. 11/03/06 - 20:30
Open woe. t/m za. 14:00 tot 18:00
(ook toegankelijk tijdens Event#02
en Event#02 bis)

NEW REFORM

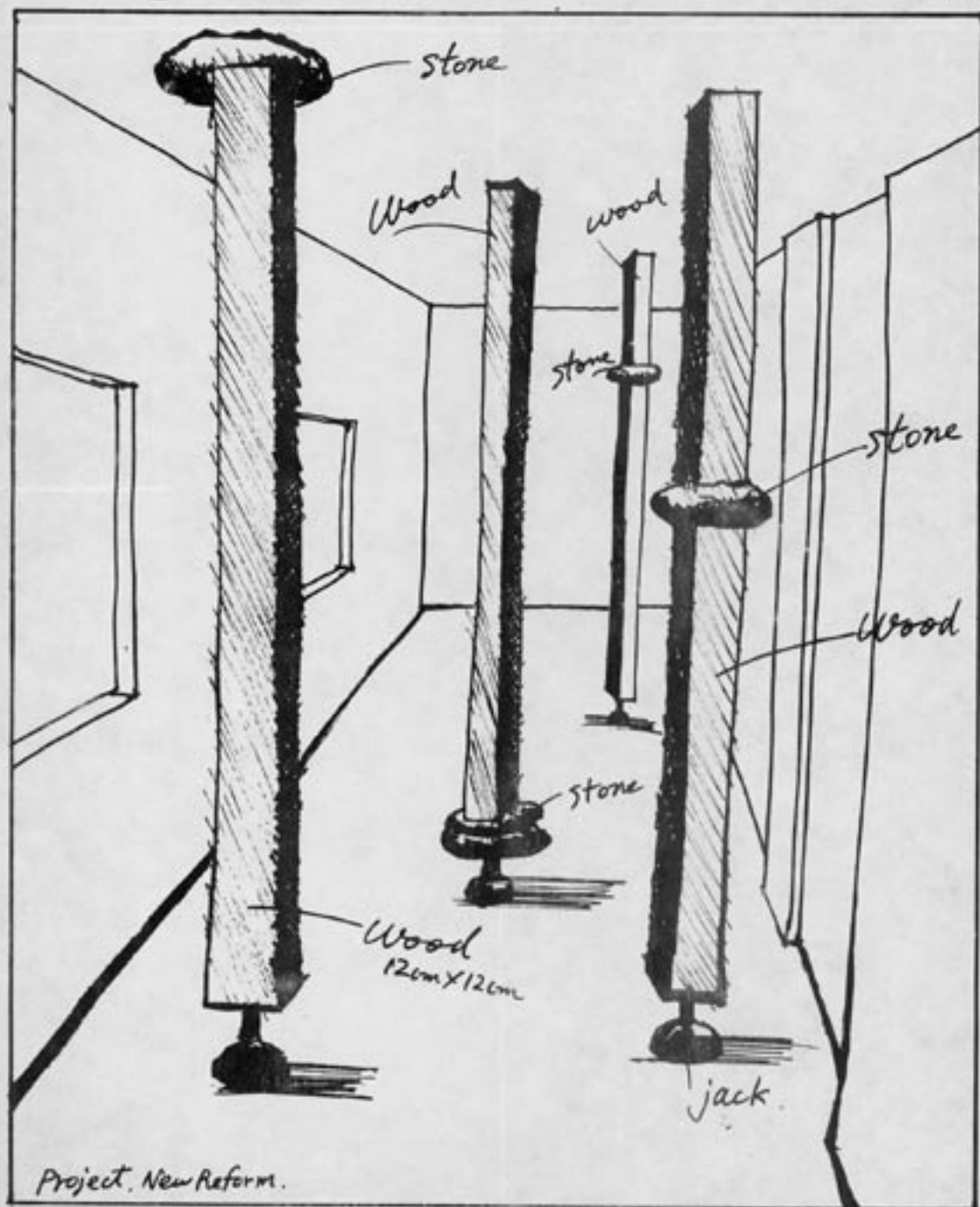
Simona Brinkmann / Maria
Degrève / Francis Denys /
Nico Dockx / Saki Satom /
Steve Schepens /
New Reform Archief

Tentoonstelling

Met als uitvalsbasis Aalst, ontwikkelde het kunstcentrum New Reform van 1970 tot 1979 een internationaal gerichte werking op het vlak van onder meer performance en conceptuele kunst. Met een gedreven, soms bijna militante aanpak engageerde New Reform zich in een verruiming van het kunstbegrip en in een transformatie van de kunstpraktijk. Zeer vroeg en als één van de weinigen in België bood New Reform een podium aan performance-kunstenaars, aan concrete poëzie, videokunst en experimentele varianten van muziek, theater en film. De bezieler van New Reform, Roger D'Hondt, wou hiermee een statement maken tegen de eenzijdige recuperatie van kunstwerken in het commerciële circuit van de galerieën en de institutionele omgeving van musea. Op het vlak van artistieke presentatie en beleving pleitte hij voor een bevrijding uit het klassieke tentoonstellingsmodel, waarin zowel de kunstenaar als de beschouwer een slechts passieve rol vervullen en het kunstwerk gebonden blijft aan het (verhandelbare) object. Meer nog dan een 'kunstcentrum' ambieerde New Reform uit te groeien tot een breder 'centrum voor ideeën', met een voorlichtingsfunctie in de raakvlakken tussen kunst, politiek en maatschappij. De actuele tentoonstelling *New Reform* markeert voor Netwerk, centrum voor hedendaagse kunst in meerdere opzichten een belangrijk moment. Zo startte de voormalige Netwerk Galerij in 1988 haar publieke werking met de presentatie *New Reform 1970-79 / Het Audiovisuele Aspect*, als onderdeel van een retrospectieve tentoonstelling op diverse locaties in Aalst. Belangrijker is evenwel dat het (recente) verleden van New Reform nog steeds pertinente vragen stelt aan de kunst- en tentoonstellingspraktijk vandaag. De problematiek die New Reform behandelde, lijkt een bijzondere relevantie te hebben voor een nieuwe generatie kunstenaars. Die generatie werkt niet alleen vanuit een specifieke omgang met nieuwe en vaak vluchtige of 'time based' media, bovendien durven ze begrippen zoals performativiteit, engagement, geschiedenis en betekenisvorming te (her)beschouwen en te thematiseren. Concreet wordt het werk van actuele kun-

>>

Keiji Uematsu "situation-interval,"

Project. New Reform.

7-31 MEI 1977 **NEW** open di/za.14/19u.
p. benoitstr.1 aalst belgie **REFORM**

stenaars zoals **Simona Brinkmann, Maria Degrève, Francis Denys, Nico Dockx, Saki Satom** en **Steve Schepens** gecombineerd met reconstructies uit het archief van New Reform. Enkele kunstenaars gaan daadwerkelijk aan de slag met het gegeven van dit archief.

Screenings tijdens de opening

Jacques Charlier / Collectieve film voor de Biënnale de Paris (1971) met fragmenten van **Walter Swennen, Guy Mees, Jacques Charlier, Bernd Lohaus, Panamarenko**.

Luc Deleu / Inktpot (S8, 1971, 3')
(i.s.m. Filip Francis en de nieuwe koloristen)

Maurice Roquet / Stimuli pour un cinéma intérieur
(16mm, 1971, 3')

Mark Verstockt / Five Acts on Screen (1975, 8'30")
Screenings i.s.m. Argos

Exhibition

From 1970 to 1979, the art centre New Reform (based in Aalst) developed an internationally oriented activity in the sphere of - among other things - performance and conceptual art. With a passionate, sometimes almost militant approach, New Reform engaged in a broadening of the notion of art and in a transformation of the art practice. Quite early and as one of the few in Belgium, New Reform functioned as a platform for performance artists, for concrete poetry, for video art and for experimental variants of music, theatre and film. With this initiative, the inspirer of New Reform Roger D'Hondt wanted to make a stand against the one-dimensional recuperation of artworks in the commercial circuit of galleries and in the institutional environment of museums. In the field of artistic presentation, he pleaded a liberation from the traditional exhibition model, in which both the artist and the spectator have a mere passive role and in which the artwork remains a commodity. The ambition of New Reform was to be more than just an art centre, to be a wider 'centre for ideas', with an information function in the common ground of art, politics and society. In every respect, the current exhibition *New Reform* marks a significant moment for Netwerk, centre for contemporary art. The former Netwerk Gallery started its public action in 1988 with the presentation *New Reform 1970-79 / The Audiovisual Aspect*', as part of a retrospective exhibition on >>

different locations in Aalst. More important however is that the (recent) past of New Reform still remains a pertinent point for the practice of art and exhibition-making today. The issues that New Reform dealt with, seem to carry a special relevance for a new generation of artists. This generation is concerned with a specific approach to new and often time-based media. Moreover they question and reconsider notions such as 'performativity', engagement, history and the construction of meaning. The work of the artists Simona Brinkmann, Maria Degrève, Francis Denys, Nico Dockx, Saki Satom and Steve Schepens is confronted with reconstructions of and from the New Reform archive. Some of the artists really get to work with the data and the notions in this archive.

Francis Denys, zonder titel - 2005 (courtesy What>/De Kunstbank)

New Reform

De tentoonstelling *New Reform* trekt mogelijke parallellen tussen de kunstpraktijk van de jaren 1970 en nu, vanuit het gegeven van het archief van New Reform. Als kunst- en informatiecentrum met een internationale werking en uitstraling, ontstond er met New Reform een belangrijk initiatief met betrekking tot de meer vluchtige kunstvormen. In de eerste plaats wou New Reform een platform bieden aan kunstenaars die ingrepen in het leven zelf, via bijvoorbeeld happenings waarin het publiek gevraagd werd te participeren, in plaats van slechts te beschouwen. In het brede spectrum aan nieuwe kunstvormen die in New Reform aan bod kwamen, speelt de performance een belangrijke rol. De filosofie achter New Reform is sterk beïnvloed door kunstenaarsbewegingen en -initiatieven zoals die ontstaan zijn gedurende de jaren 1960, met als voornaamste voorbeeld Fluxus. De kunstenaars van Fluxus gingen niet langer uit van esthetische categorieën; ze verbreedden hun activiteit naar domeinen die directer in verband stonden met de maatschappij, zoals politiek en ethiek. Het kunstwerk werd niet langer gedefinieerd binnen de grenzen van het verhandelbare object, maar bestreek een hele waaier aan acties, meningen en emoties van kunstenaar én publiek.

In het New Reform archief huist de neerslag, het residu van een dergelijke, ongrijpbare kunstpraxis. Met de tentoonstelling wordt enerzijds ingezoomd op het voortbestaan en de transformatie van die praxis bij kunstenaars vandaag. Anderzijds wordt de vraag gesteld naar het statuut van een dergelijk archief, met zijn onduidelijke positie tussen het artistieke en het documentaire. Tijdens de tentoonstelling zal het *New Reform* archief deels te consulteren zijn, en vanuit dit archief zullen enkele reconstructies van kunstwerken, events of situaties gebeuren. Dit wordt in relatie gebracht met werk van actuele kunstenaars die hun artistieke voorstellen formuleren in het grensgebied tussen gebeurtenis en document, of die - in een verdere herdenking van het kunstbegrip - de huidige multimediale

realiteit op een specifieke manier weten aan te wenden.

De installaties, constructies, foto's en video's van **Simona Brinkmann** cirkelen vaak rond een spel tussen ongrijpbaarheid en belichaming. Dat is ook het geval voor de geluidsinstallatie *Ghost Herd* (2005), dat door de kunstenares in het kader van *New Reform* opgesteld wordt in de gebouwen van Netwerk. Op onregelmatige tijdstippen is het diepe geluid van een 'stampede' hoorbaar, van een op hol geslagen kudde bizons. Het werk bestaat uitsluitend uit geluid, maar toch is duidelijk dat Brinkmann in de eerste plaats werkt vanuit het perspectief van een beeldhouwer; haar preoccupaties zijn uitermate sculpturaal. Het geluid zwelt aan, verplaatst zich door het gebouw en sterft weg, zodat de kudde bizons een ruimtelijke realiteit wordt, zij het nog steeds onzichtbaar en ontastbaar. Bovendien confronteert ze het publiek hier met een omkering van de afgesloten binnenruimte en de weidse buitenruimte. Het werk van Brinkmann is gestoeld op dit soort van tegenstellingen. Ze werkt in een constante wisselwerking tussen bevestigen en ontkennen. Het uitzonderlijke en het banale, het geaffecteerde en het onverschillige, het iconische en het utilitaire vinden parallel een plaats in dit oeuvre dat vaak inzoomt op de absurde kantjes van menselijk gedrag. Wat steeds opvalt is een doordacht en uiterst specifiek gebruik van middelen, materialen en technieken, met als constante een sterk ruimtelijk bewustzijn.

Het werk van **Maria Degrève** is schatplichtig aan de performance kunst van de vroege jaren 1970. De objecten, foto's en video's die ze in wisselende constellaties presenteert, zijn in feite relicten en documenten van haar performances, en krijgen pas zin, worden 'opgeladen' vanuit het gegeven van de performance. De performances handelen over haar identiteit als vrouw, en hebben een sterk lichamen aspect. Enerzijds gaat er een grote sensualiteit vanuit, anderzijds bevatten de meeste van haar acties

Maria Degrève, Schreeuw - 2006 / video still © Maria Degrève 2006

een element van gesuggereerde gewelddadigheid, alleen al door het veelvuldig gebruik van rood als kleur van de passie en het bloed. De kunst van Maria Degrève is sterk persoonlijk gedreven, maar ze modelleert haar performances vaak naar grote thema's uit de kunstgeschiedenis, naar de afbeelding van vrouwen door de oude meesters van de schilderkunst. Zo vinden we in het werk van Degrève echo's terug van het personage Ophelia (de geliefde van Hamlet), wiens waanzin en verdrinkingsdood een belangrijk thema werd in de Engelse kunst van de 19de eeuw (het bekendste schilderij met dit thema is wellicht dat van de Pre-Rafaëliet John Everett Millais). Degrève bespeelt dus tegelijkertijd persoonlijke en archetypische registers. Voorts ziet

ze haar oeuvre niet als een aaneenschakeling van afgewerkte kunstwerken, maar als een continuüm waarin de metamorfose en het patroon kernbegrippen zijn.

In meer dan één betekenis laat het werk van **Francis Denys** zich (her)kennen. Zijn ingrepen en artefacten lijken, eerder dan 'complete' kunstwerken, directe manifestaties van de 'causa mentale' te zijn, de filosofische of intellectuele oorsprong van het kunstwerk. Zijn objecten worden meestal geactiveerd via een slechts kortstondige visuele impuls, een signaal of een effect dat misschien zijn beste vertaling gevonden heeft in het herhaaldelijk gebruik van een gesatureerd oranje-rood. Na die initiële trigger wordt de toeschouwer in de eerste plaats

geconfronteerd met het stilzwijgen der dingen, met een objectkarakter of een beeldmodus die tegelijk vertrouwd en bevreemdend overkomt. Het is alsof Denys (fragmenten van) onze vertrouwde omgeving in slow motion plaatst, of de toeschouwer confronteert met de dissectie van een ontwikkelingsproces dat normaal gezien onopgemerkt zou zijn gebleven, omdat we dat proces als een evidentie beschouwen. Soms mild humoristisch, soms poëtisch, soms existentialistisch probeert Denys de fragmenten van het leven en de functies van het kunstobject een ordening of een evenwicht op te leggen. Zijn strategieën daaromtrent zijn vergelijkbaar met die van de archeoloog, van iemand die fragmenten verzamelt met het oog op een (onwaarschijnlijke) reconstructie of het samenstellen van een typologie. Veeleer dan in een echt onderwerp, is Denys geïnteresseerd in de onderliggende structuur, en hij weet de hypothese omtrent die onderliggende structuur op een krachtige manier visueel te vertalen.

Nico Dockx kiest ervoor om in interactie te treden met gegevens uit het New Reform archief. Zijn artistieke praktijk stelt het verschil tussen proces en product in vraag. Elk project wordt opgevat als een 'work in progress', als een organische entiteit die uitmondt in een vorm van katalysator, in een procesversneller op het vlak van communicatie en samenwerking. Hij weigert pertinent een determinerende finaliteit aan zijn projecten te koppelen en hij definieert zijn artistieke activiteit als een vorm van onderzoek. In wat men zou kunnen omschrijven als een permanente 'case-study' neemt Dockx vaak zijn eigen archief als uitgangspunt, een cluster van persoonlijke data, de neerslag van samenwerkingen, discussies, vriendschappen en interesses. Dit archief is het onderwerp van een constante herbeschouwing en herordening in de richting van een meer flexibele structuur. Daarbij worden niet uitsluitend gegevens toegevoegd, ook het vernietigen van informatie kan constructief zijn voor het archief als zelf-organiserende entiteit. Het efemere, procesmatige en coöperatieve karakter van het werk van Nico Dockx roept enkele interessante paradoxen op. Zijn onderzoeken getuigen van een genereuze, mogelijk zelfs didactische ambitie, maar tegelijk is er slechts zelden een duidelijk leesbaar

eindproduct. De toeschouwer, als onderdeel van het informatie- en communicatienetwerk die elk nieuw project opwekt, wordt slechts geconfronteerd met een nieuwe aanzet of een per definitie foutgevoelige hypothese. Onder meer door middel van een hoog experimenteel gehalte (en een gehalte rock 'n' roll) stelt het collectief *Building Transmissions* (waar Dockx deel van uitmaakt) gebruikelijke kunstopvattingen, -transacties, -beschouwingen en -ervaringen in vraag. Tegelijkertijd, via een engagement in communicatie- en informatiestrategieën, bevindt *Building Transmissions* zich in het centrum van het actuele kunstdebat.

In performances, video's en installaties gaat **Saki Satom** dieper in op de werkelijke en mentale grensgebieden van de grootstedelijke realiteit. Daarbij heeft ze een uitgesproken voorkeur voor drukke transit zones (zoals bijvoorbeeld stationshallen, metroplatformen, winkelcentra,...) waar de absurditeit van het actuele stedelijke leven op de spits gedreven wordt. Ze benadert die manische werkelijkheid op een speelse manier en met veel humor, maar tegelijk zijn haar acties doortastend en confronterend. Ze onthult de paranoia die ontstaat in een samenleving die onder druk staat en waarin het individu constant bekeken of geregistreerd wordt. Ze zoekt bewust plaatsen en situaties op waar enerzijds veel mensen zijn, maar waar anderzijds niet verwacht wordt dat die mensen echt met elkaar communiceren. In een dergelijke omgeving daagt ze de sociale codes uit, onderzoekt ze de voorwaarden voor sociale interactie en plaatst ze kanttekeningen bij de positie van het individu in een gecontroleerde samenleving. Zo kwam ze bijvoorbeeld tot een theorie over 'the minimum self', een handzame versie van onszelf die we gebruiken om maatschappelijk te functioneren en die verschilt van wie we werkelijk zijn. De schemerzone tussen publieke en private ruimte, tussen realiteit en persoonlijk perspectief wordt afgetast in gefilmde performances, met meestal de kunstenaar zelf in de hoofdrol. Het videowerk dat hier het resultaat van is, wordt op een intelligente manier ingezet. Via een doorzichtig gebruik van montage en beeldmanipulatie verplicht Satom de toeschouwer rekening te houden met tenminste twee scenario's: de performance zoals ze werkelijk gebeurd is en haar eigen constructie achteraf.

Steve Schepens analyseert angst en mentale blokkade als constructies in de fysieke ruimte. In een reeks video's en gefilmde performances tast hij de parameters af van Horror en Thriller, twee begrippen en filmische genres die Schepens vaak hanteert als titels van de werken. Enerzijds gaat hij hiermee in op een aspect van entertainment, op spanning, angst en gruwel als een Hollywood-procédé. Hij speelt met de clichés van de oude horrorfilm, zoals bijvoorbeeld het fatalisme in de narratieve afwikkeling, de groothoek perspectieven en de kartonnen decors (letterlijk in het geval van Schepens). Anderzijds heeft zijn werk daadwerkelijk een agressieve ondertoon, een atmosfeer van imminent gevraagd gevaar en onderzoekt hij het intimiderende karakter van onze huidige beeldcultuur. Wanneer Schepens installaties maakt (of een 'stage setting' voor een performance) dan vormt gerecupereerd karton meestal een basis-

materiaal. Het is een goedkoop, flexibel en vooral neutraal materiaal dat door de kunstenaar ingezet wordt als 'canvas' of projectiescherm en als visuele of werkelijke barricade. Het gebruik van karton maakt de gerepresenteerde objecten fragiel, maar tegelijk verkrijgen ze een meer algemene geldigheid en blijven ze even intimiderend. In zekere zin is Steve Schepens werkzaam in de schemerzone tussen artistieke propositie en iconoclasmie, zoals dat aanwezig was in bijvoorbeeld het avant-gardistische kunstenaarsmanifest. Het is dan ook in de eerste plaats dit gegeven dat Schepens uit het New Reform archief wil lichten. Die wisselwerking tussen creatie en destructie op niveau van het beeld, geplaatst in een (pseudo-)historisch perspectief, is typisch voor het eigenzinnige oeuvre van Schepens en vindt een geslaagde metafoor in zijn omgang met optisch bedrog, perspectief en gezichtspunt.

I saw you on the annual diving contest ... © Bernard De Keyzer

EVENTS

Naar aanleiding van *New Reform* organiseert Netwerk EVENT#02 en EVENT#02 bis. In overleg met de kunstenaars heeft Netwerk een programma samengesteld dat aansluit bij de inhoud van de tentoonstelling. Concreet wordt ingezoomd op het experiment en op het performatieve lichaam, in een overschrijding van genres en media.

EVENT#02

Event#02

vr. 24/03/06 - 20:00

toegang € 10 / 7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac 0900/00600

20:00 Performance / geluid

Alessandro Bosetti

Alessandro Bosetti is een Italiaanse componist en geluidskunstenaar met Berlijn als uitvalsbasis. Zijn werk situeert zich rondom het gegeven 'spoken word' en 'text-sound', waarbij hij de lijn tussen geluidsantropologie en compositie bewandelt. De basis voor zijn abstracte composities haalt hij uit field recordings en interviews. Zo laat hij bv. een oude man uit Mali een noise-compositie synchroon nabootsen. Naast z'n werk als geluidskunstenaar is Alessandro Bosetti ook een buitengewoon origineel saxofonist, met als laatste solorelease het zeer dynamische *Zona* (Church of Grob). Tijdens Event#02 brengt hij een performance voor stem en laptop.

www.melgun.net

20:00 Filmloop

Screeningprogramma i.s.m. Argos

Jozef Somerlinck / *Schort* (S8, 1979, 10')

Philippe Van Snick / *Richtingen* (S8, 1978, 15") / *Compilatie – Scores, Data, Impositions, Druppels en Koffie* (S8, 1972-75, 12')

Jacques Lennep / *Vidéo relationelle* (1973, 5'16") / *Vive la Peinture* (1973, 1'40") / *Alfred Laoureux* (1974, 6'30")

Jacques Lizène / *Tentative de dressage d'une caméra* (1974, 1') / *Tentative d'échapper à la surveillance d'une caméra* (1974, 1')

Dany Matthys / *Closed letter and number series* (video, 1975, 2'32")

Barbara & Michael Leisgen / *Sonnenlinie* (1976, 4'30")

Jacques Louis Nyst / *L'ombrelle descendant l'escabeau* (1976, 3'32") / *Revolver* (1977, 1'50")

21:00 Performance / beweging

'I saw you at the annual diving contest...' (première) Rubber Duck - Sonia Si Ahmed en Kasia Rausz.

De opzet van "I saw you at the annual diving contest..." is de creatie van een voorstelling die in vier solo's is opgedeeld. Hierbij zullen Sonia Si Ahmed en Kasia Rausz zowel choreografe als performer zijn, doordat ieder één solo voor zichzelf en één voor de andere maakt. Alle vier de solo's zijn gebonden aan een vast-

Steamboat Switzerland © Rita Palanikumar

gelegd en beperkt kader. Tijdsduur, ruimte, scenografie, muziek, licht en kostuums worden op voorhand gekozen en zijn dezelfde voor alle vier delen. De tijdslimiet van 10 minuten per solo vraagt de compacte overdracht van een idee. Het formaat van vier keer 10 minuten geeft ons de mogelijkheid een voorstelling in volle lengte te construeren, die gezien kan worden als eenheid of als vier onafhankelijke delen. Alle andere factoren zijn gekozen vanuit de mogelijkheden in de tijdstructuur. Ze functioneren als onafhankelijke elementen die een sterke invloed hebben op het werk en accentueren het feit dat het kader identiek is in meerdere aspecten. Denkend vanuit het werkproces kan dit project gezien worden als een uitdaging om de focus volledig op de choreografie te leggen. Aangezien het kader (ruimte/ tijd/ licht/ kostuum/ muziek) niet meer veranderd kan worden, is de performer het enige werktuig waarmee de choreografe haar solo moet maken. Door de danseres te accentueren als het enige veranderlijke element, wordt de toeschouwer uitgenodigd om de dans zelf diepgaander te bekijken. Het geluid van die voorstelling, waarin een op voorhand uitgekozen muziekstuk wordt geïntegreerd (met name Fuga G Major- BWV 577 van Johann Sebastian Bach), is gecreëerd door Arnaud Jacobs.

Steamboat Switzerland

Steamboat Switzerland is een Zwitsers Hammond Avantcore Trio bestaande uit Dominik Blum (hammond), Marino Pliakas (bas) en Lucas Niggli (drum). Hun legendarische optredens (weinig bands die zo krankzinnig op elkaar zijn ingespeeld) situeren zich ergens in het no-mansland tussen Free Jazz, Free Rock, Noise en Impro, een gebied waar Supersilent zich ook wel eens durft te begeven. Een duidelijk bewijs dat avantgarde en hardcore wel degelijk samen gaan. Hun recentste cd *Wertmüller* (uitgegeven op Church of Grob) bevat uitsluitend werk van Michael Wertmüller (Alboth!), speciaal voor het trio geschreven en combineert voor het eerst hun messcherp vastgelegde instrumentale muziek met duistere zangpartijen. Steamboat Switzerland is trouwens op een breed front actief. Zo speelden ze nog vorige zomer op Patti Smith's Meltdown festival samen met Flea (Red Hot Chili Peppers), Nick Franglen (Lemon Jelly), in John Cale's band. Na het Oostenrijkse Mosz belicht Netwerk verder de muzikale flanken van de Alpen. Verwacht u niet aan een rustgevende cruise op het meer van Genève, maar eerder aan een niets ontziende stoomboot (lees speedboot) -trip, waarover de pers, na hun doortocht op Domino 2001, nog steeds in superlatieven spreekt.

www.marinopliakas.com/steamboatswitzerland.html

Event#02 bis

vr. 07/04/06 - 20:00

toegang € 10 / 7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac 0900/00600

EVENT#02bis

20:00 **Lezing**

Helena De Preester (verbonden aan Universiteit Gent - departement filosofie, en Academie Hogeschool Gent) gaat in op de wijze waarop in de filosofie het lichaam benaderd (en genegeerd) is geweest (o.m. Descartes, Spinoza, de kwestie van de passies en emoties), en op hoe er vandaag vanuit het kruispunt van de filosofie en de neurowetenschappen volop belangstelling is voor het lichaam. Vanuit dat raakvlak tussen de filosofie en de neurowetenschappen worden de lagen van het lichaam in zekere zin afgepeld. De Preester heeft zich eerder al beziggehouden met het lichaamsbeeld en het lichaamsschema, maar tegenwoordig is ze vooral in het dieptelichaam afgezaakt. Bij wijze van experiment wil ze nagaan op welk niveau, of in welke laag van het lichaam gebeurtenissen zoals performance of re-enactment ingrijpen.

Steve Schepens, Horror 7 - 2005 / videoperformance
© Steve Schepens 2005

21:00 Performance

HORROR 8 **Steve Schepens / Kruagre**

Het werk van Steve Schepens omspannt een hybride mix aan disciplines, gaande van tekenen, schilderen en sculptuur tot video, muziek en performance. In bijna al zijn artistiek werk kan de performance hierbij als vertrekpunt van zijn handelen worden beschouwd. Naast de kunstenaar zelf als protagonist in zijn fysieke performances, is het 'rekwisiet' karton een tweede constante in zijn werk. De op video opgenomen performances houden het midden tussen objectieve frontale registraties en 'videoclips'. Performance in samenwerking met de racegrind-metalband Kruagre.

www.kunstonline.info – www.kruagre.be

22:00 Performance

Building Transmissions **Nico Dockx**

Building Transmissions is een collectief dat in 2001 opgericht werd door Nico Dockx. Vaak in wisselende samenwerkingen met andere kunstenaars, schrijvers en muzikanten produceert Building Transmissions audiovisuele documenten, geluidsarchitectuur, mixed-media installaties en improvisatorische live performances. In hun werk gaan ze dieper in op de communicatieve mogelijkheden van esthetische productie en op de circulatie van radicale ideeën met betrekking tot tekst, beeld en geluid. Opgevat als een interferentie tussen vaststaande en mobiele data, genereert elke performance een alternatieve orde in het geheugen, in de tijd en in de samenwerking.

Performance

In residentie

De hedendaagse dans werkt sinds jaren met het vocabularium van de beeldende kunst of gebruikt video en hedendaagse elektronica om de perceptie van het lichaam in vraag te stellen. Eerder dan zich toe te leggen op de klassieke podiumsituatie is een significant deel van de jonge choreografen op een creatieve manier op zoek naar een ontmoeting tussen beeld, object en lichaam. Om die kunstenaars toe te laten de rijke schakering aan mogelijkheden die het artistiek performatieve proces los van het artistieke product biedt, ten volle te benutten, ondersteunt Netwerk hun onderzoek en ontwikkeling van een artistiek project, en een eventuele presentatie ervan. Dit laatste kan dan onder de vorm van een 'publieksmoment', dat gezien wordt als een onderdeel van het creatieproces of, eventueel later, kan uitgroeien tot een volwaardige voorstelling

Barbara Mavro Thalassitis (FR) Wouter Krokaert (BE)

Barbara Mavro Thalassitis en Wouter Krokaert : "Alles transformeert en evolueert, van de materie tot de mens, alles in de natuur is onderhevig aan transformatie. Het zit in de aard van het wezen, transformaties zijn de manifestatie van het leven zelf. We transformeren elke dag, al ouderwordend, door het contact met de andere, door de maatschappij waarin we leven. Alles transformeert onophoudelijk en de transformatie die we ook evolutie noemen, of zelfs revolutie, maakt deel uit van de geschiedenis van de mensheid".

Heine Avdal (NO)

In *Some notes are* (Deepblue vzw) wil Heine Avdal actief werken met andere media. Hij wil onderzoeken hoe processen uit diverse media kunnen 'geleend' worden om tot een performance te komen. Die informatie wil hij behandelen met het lichaam: beweging ontwikkelen uit de schematische organisatie van technologische media. Het is dus niet alleen het product van die media dat hem interesseert, het zijn de processen inherent aan die media en hun manier van dataverwerking. Andere media zullen niet enkel een dienende functie hebben in situaties of acties; elk medium moet als autonoom element in de performance overeind kunnen blijven.

www.deepblue.be

Little Boy
Alexandre Le Petit (FR)

“Wat ons tegenstaat in het leven, doet ons plezier in een schilderij.” – *Goethe*

De eerste pogingen van de mensheid om onbegrijpelijke fenomenen te verklaren, resulteerde in het geloof in bovennatuurlijke entiteiten die de volledige wereld controleren en ordenen. De goden zijn evenwel gevallen, en het is de menselijke kennis die de plaats ingenomen heeft van goddelijke almacht. Om te overleven is de mens aangewezen op de voortbrengselen van de natuur, maar pluk en jacht volstaan niet meer om aan de groeiende behoeften te voldoen. Een handvol mensen heeft zich georganiseerd, en controleert de verdeling van grondstoffen. Dit feit is een bron van strijd en paranoia. De verhouding van de mens tot zijn natuurlijke omgeving stelt het essentiële probleem van de fysieke wereld, het probleem van de mens die ondanks zijn fragiele 'overstijging' volstrekt onderworpen blijft aan de fundamentele noden van drinken, eten, slapen... In de onzichtbare constructie van alle dingen, is het atoom de rationale factor, het ondeelbare. Het atoom vervult de menselijke ervaring met eindigheid.

Geluid

Concert

woe. 19/04/06 - 20:30

toegang € 10/7

info & tickets: 053/70 97 70

www.netwerk-art.be

voorverkoop via Fnac 0900/00600

N-Collective presenteert N-Event 11 ft. MoHa!, OfficeR(6) & Duch/Kaasbøll

N-Collective is een internationaal netwerk van muzikanten en componisten bestaande uit een conglomeraat van groepen en ensembles uit verschillende landen (Noorwegen, Nederland, Turkije, Amerika, Zweden en Duitsland) die als hoofdtak heeft het ontwikkelen, ondersteunen en promoten van avontuurlijke muziek in verschillende genres waaronder improvisatie, elektronica, jazz, noise en hedendaagse muziek.

MoHa! (NO)

MoHa! staat voor doorgedreven improvisatie en energetische rock met een punk-attitude, en is tevens de jongste telg op het Noorse Rune Grammofoon-label (zie Supersilent). *Raus aus stavanger* combineert de zeer explosieve drums van Morten J. Olsen (Ultralød, Phô) met het dreigende gitaarwerk van Anders Hanne (Jaga Jazzist, Ultralød), wat een zeer coherent en vastberaden geheel heeft, zonder dat er een stempel kan opgeplakt worden. *"Imagine Lightning Bolt going back to the drawing board, reinventing themselves as a free jazz combo and playing a show with Wolf Eyes and you might have some idea where we're going here."* (Boomkat)

Morten J. Olsen: drum en percussie – Anders Hanne: gitaar en elektronica

OfficeR(6) (NL, NO, US, TR)

Dit free improv sextet uit Amsterdam bevat leden uit zowel Nederland, Noorwegen, Turkije als de Verenigde Staten, en is zowat het vlaggenschip van het N-collective. Hun muziek bestaat voornamelijk uit gestructureerde geluids improvisaties die een interessante dialoog creëren tussen het akoestische en het elektronische aspect en waarmee ze de grenzen van het genre verkennen. Het geheel live opgenomen *Mundane Occurrences and Presentations* (Lampse) bevat zowel verwijzingen naar Evan Parker als John Zorn.

*Koen Nutters: bas, structuur / Robert van Heumen: laptop / Jeff Carey: laptop
Sakir Oguz Buyukberber: bas-klarinet / Dirk Bruinsma: sopraan en bariton
saxofoon / Morten J Olsen: percussie*

MoHal © Johannes Worsøe Berg

Duch/Kaasbøll (NO)

Anita Kaasbøll en Michael Francis Duch studeerden aan het conservatorium van Trondheim in Noorwegen. Sinds 1997 spelen ze samen als duo en in verschillende losse samenwerkingen met o.a. Lasse Marhaug, Gert Jan Prins, Morten J. Olsen, Koen Nutters,... Daarnaast werkte Kaasbøll samen met o.a. David Stackenäs en werkte Duch samen met o.a. Mats Gustafsson, Otomo Yoshihide, Jazzkammer en Peter Brötzmann.

Michael Francis Duch: contrabas / Anita Kaasbøll: stem en elektronica

www.n-collective.com

Concert

ma. 03/04/06 - 20:30 (try-out)

toegang gratis

www.netwerk-art.be

Motek

Motek, een postrock - collectief uit Aalst brengt een audiovisuele performance. Motek nam een eerste EP op en stelt die in Netwerk voor. Live werken ze graag met visuals en dat zal nu niet anders zijn... een voorsmaakje in Netwerk.

www.motek.be

Film

Cinema Palace
Bert Van Hoorickstraat 4 - Aalst
toegang € 5 / 4,25
info & tickets: 053/70 97 70
www.netwerk-art.be

Film

Onder de noemer Netwerkfilm presenteert Netwerk iedere woensdag in Cinema Palace een mix van alternatieve langspeelfilms, filmklassiekers, interessante documentaires en verborgen parels. *Hawaiï Oslo* is het Europese antwoord op schitterende mozaïekfilms als *Magnolia* en *Short Cuts*, een zoektocht naar liefde in het Noorse Oslo. In *Paradise Now* volgen we twee jonge Palestijnse zelfmoordterroristen, meer dan ooit brandend actueel. Enigszins vrolijker gaat het er aan toe in *Hukkle*, een Hongaarse pastorale hymne met moordcomplot op het ritme van de hik. De Deense film staat bijna garant voor superieur geacteerde keiharde emotiefilms (*Brothers* en *Festen*), in *Anklaget* is dit niet anders, een ware klassefilm. Het zeer implosieve *Crash* behandelt op een intelligente manier het dagelijkse racisme en de discriminatie in Los Angeles. Na het beklijvende *Intimacy* vorig jaar is het dit jaar aan Patrice Chéreau's *Gabrielle*, een gestileerd Frans kostuumdrama over een wrange en wrede liefdestragedie. Ook Fatih Akin zien we graag komen, na *Gegen die wand* is er nu *Crossing the Bridge*, waarin Alexander Hacke (Einstürzende Neubauten) ons meeneemt naar één van de boeiendste muziekscènes ter wereld, met name die van Istanbul.

woe. 08/03/06 - 20:30

Hawaiï Oslo (NO)

Erik Poppe

Vijf verhalen over liefde worden tijdens de heetste dag van het jaar in Oslo met elkaar verbonden. Er ligt een stervende man op straat en de mensen die hem omringen lijken in tegenstelling tot hem meer dan ooit op te leven. De mensen in *Hawaiï Oslo* gaan aan elkaar voorbij en ontmoeten elkaar zoals wegen in een stad zich kruisen. Iedereen is wel op de vlucht voor iets, op zoek naar iets of droomt van een andere plaats en tijd op die bijzondere dag. Iedereen is op zoek naar liefde, geborgenheid en een partner.

met: *Trond Espen Seim, Aksel Hennie, Jan Gunnar Røise, Stig Henrik Hoff, Petronella Barker, Evy Kasseth Røsten*

woe. 15/03/06 - 20:30

Paradise Now (PAL)

Hany Abu-Assad

Khaled en Said, twee jonge Palestijnen, zijn al vrienden sinds ze klein zijn. Op een dag worden ze gerekruteerd om een zelfmoordaanslag te plegen in Tel Aviv. Nadat ze een laatste avond

Hukkle

Crossing The Bridge - The Sound of Istanbul

hebben doorgebracht met hun familie en zonder afscheid te hebben mogen nemen, worden ze met explosieven aan hun lichaam naar de grens gebracht. Maar de actie verloopt niet zoals gepland. Genomineerd voor de Oscar Beste Buitenlandse Film 2006.

met: Kais Nashaf, Ali Suliman, Lubna Azabal, Hiam Abbas, Amer Hlehel, Ashraf Barhoum, Mohammad Bustami

woe. 22/03/06 - 20:30

Hukkle (HO)

György Palfi

In het woud weerklinken de angstkreten van dieren. Insecten zoemen door het veld of kruipen door het gras. Maar achter al dit leven schuilt de dood. In het nabijgelegen dorpje lijkt alles rustig. Ieder is in eigen beslommingen verzonken. Niets aan de hand, zo lijkt het. En toch werd er een moord gepleegd. Alweer de dood. Wie of wat gaat er achter de schijnvertoning schuil?

met: Ferenc Bandi, Józsefné Rácz, Ági Margitai, József Forkas, Ferenc Nagy, Ferencné Virág, Mihályné Király

woe. 29/03/06 - 20:30

Anklaget (DK)

Jacob Thuesen

Op het eerste zicht vormen Nina en Henrik een volkomen normaal gezin. Henrik is zwemleraar en Nina werkt als secreta-

resse. Als ze al een probleem hebben dan is het hun 14-jarige dochter Stine die een wat moeilijke fase doormaakt. Geleidelijk sluit ze zich van hen af tot ze tijdens een gesprek met de schoolpsycholoog een onthutsend verhaal doet en haar vader beschuldigt van zware feiten. Henrik wordt gearresteerd en belandt in de gevangenis. Zijn wereld stort volledig in.

met: Troels Lyby, Sofie Grabol, Paw Henriksen, Louise Mieritz, Soren Malling Michael Asmussen, Ditte Grabol

woe. 19/04/06 - 20:30

Crash (US)

Paul Haggis

Twee autodieven, een Mexicaanse slotenmaker, twee verliefde politie-inspecteurs, een huisvrouw en haar echtgenoot. Ze leven allemaal in Los Angeles. Ze kennen elkaar niet, en hun levens hadden zich niet eens moeten kruisen. Toch zullen de volgende 36 uur cruciaal zijn. Ze zullen elkaar ontmoeten en ontdekken wat ze wilden verbergen of niet zien...

met: Sandra Bullock, Matt Dillon, Ryan Phillippe, Don Cheadle, Brendan Fraser, Thandie Newton, Jennifer Esposito

woe. 26/04/06 - 20:30

Gabrielle (FR)

Patrice Chéreau

Een huis waar men graag langskomt. Lange avonden waar men luistert, kijkt en lacht. Momenten van twijfel en van vreugde. Maar op een dag wordt alles in de war gestuurd. Iemand vertrekt en wacht lang om terug te keren. En wanneer de bel dan toch klinkt, is de wereld gekanteld...

met: Isabelle Huppert, Pascal Greggory, Claudia Coli, Thierry Hancisse, Chantal Neuwirth, Thierry Fortineau, Louise Vincent

woe. 03/05/06 - 20:30

Crossing the Bridge – The Sound of Istanbul (DE/TR)

Fatih Akin

Fatih Akin en zijn camera vergezellen Alexander Hacke (Einstürzende Neubauten) en schetsen een portret van de levendige muziekcène van Istanbul, waar muziek overal aanwezig is en vereerd wordt door alle inwoners. Hacke doorgroondt een bijzondere, tegenstrijdige, contrasterende, wervelende en verleidelijke wereld, en verzamelt indrukken en sporen van geluiden die hij afleidt van de onweerstaanbare stroom van een megalopolis met ontelbare gezichten. Het is dankzij die ervaring dat de held uiteindelijk weer thuis komt met een schat in zijn bagage. Rest er enkel die te interpreteren en te delen.

met: Alexander Hacke, Baba Zula, Orient Expressions, Duman Replikas, Erkin Koray, Ceza, Istanbul Style Breakers, Mercan Dede, Selim Sesler.

ontwerp: Gestalte \ Grafische vormgeving – druk: Die Keure, Brugge

Netwerk vzw/centrum voor hedendaagse kunst × Houtkaai z/n, B-9300 Aalst × T +32 (0)53 70 97 73 × F +32 (0)53 70 97 72
www.netwerk-art.be × info@netwerk-art.be × Tentoonstelling open van woe. t/m za. 14:00 - 18:00

Gesubsidieerd door de
Vlaamse Regering

